

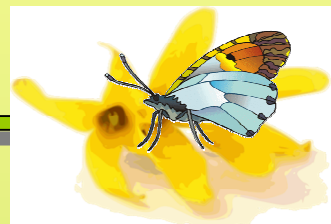
Revistă școlară semestrială
Nr. 2/2010/issn 2066-1606

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ TG-JIU,
GORJ, ROMÂNIA

Coordonator:
PROF. BAIU NICU

Colectivul de redacție:
ÎNV. BISTREANU CORNELIA
PROF. CONSTANTINIDIS CORINA
PROF. GHIBU ANGELA
ÎNV. MARIA TITU
PROF. PĂTRĂȘCOIU ADRIANA
PROF. SANDA SIMONA
PROF. SGONDEA SIMONA

Colaboratori: DOSPINA ELENA,
POPESCU EUGENIA, LUNGU
MIHAELA, NEGOMIREANU ION,
PĂTRĂȘCOIU-GĂMAN GEORGIANA,
STOCHIȚOIU IULIANA, ȚACU
MIHAELA, ȚĂPURIN ADRIANA.

Ilustrare:
PROF. SGONDEA SIMONA
INV. MARCU DANIELA
PROF. MUSCALIUC DORINA

Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea.

Nelson Mandela

LA CEAS ANIVERSAR

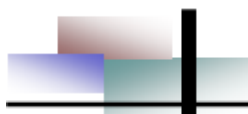
Am stat în cumpănă dacă să aștern pe hârtie câteva amintiri din anul 1974-anul în care a luat ființă în Gorjul nostru -la Tîrgu Jiu- prima școală specială pentru copii cu dizabilități mintale. Am răspuns – da – pentru că vreau să las câteva rânduri colegilor de azi și de ieri care au trecut pe ogorul acestei școli.

Până la 1 septembrie 1974 nu a existat în Gorj nici o instituție de învățământ special, copiii care aveau nevoie de această formă de învățământ erau scolarizați în alte județe. Am avut norocul, având specialitatea psihopedagogie specială, să pun piatra de temelie a acestei școli și implicit a învățământului special în Gorj, care spre marea mea bucurie în cei 35 de ani a avut o evoluție destul de bună.

Ca într-un film revăd multe momente din acești ani de început când am condus această școală, cele mai multe plăcute, să-mi amintesc cu plăcere de colegii cu care am avut onoarea să lucrez, de personalul nedidactic, administrativ și de întreținere. Nu pot uita greutățile de început – construirea școlii, a blocului alimentar, a celor două cămine pentru elevi, asigurarea bazei didactico-materiale a școlii, formarea colectivelor de elevi și de cadre didactice și personal administrativ, lipsa uneori a alimentelor, a combustibilului pentru încălzire, (gazele naturale fiind introduse mai târziu), lipsa unor fonduri pentru echiparea elevilor, a materialelor didactice și mijloace de învățământ. Toate însă au putut fi depășite numai împreună cu toți –iar copiii să poată fi recuperați și repartizați pentru calificare profesională în școli profesionale speciale. Sunt foarte bucurosi atunci când întâlnesc foști absolvenți ai școlii, buni meseriași, care și-au întemeiat familii și nu se deosebesc cu nimic de semenii lor.

Vorbind de colectivul de cadre didactice –numeros încă de la început –îmi amintesc că la începutul anului școlar 1975-1976 (în anul școlar 1974-1975 au fost încadrați numai suplinitori) au pășit pragul școlii peste 20 de tineri absolvenți – învățători și profesori – cu puține cunoștințe de psihopedagogie specială.

Beneficiind de o bună pregătire din școală și facultate, fiind preocupați să învețe mereu, acești tineri, cărora li s-au alăturat și alte cadre didactice cu experiență mai mare sau mai mică în învățământul de masă, au reușit să înțeleagă specificul învățământului special, colectivul didactic s-a format foarte repede, toți dând dovadă de preocupare și răspundere.

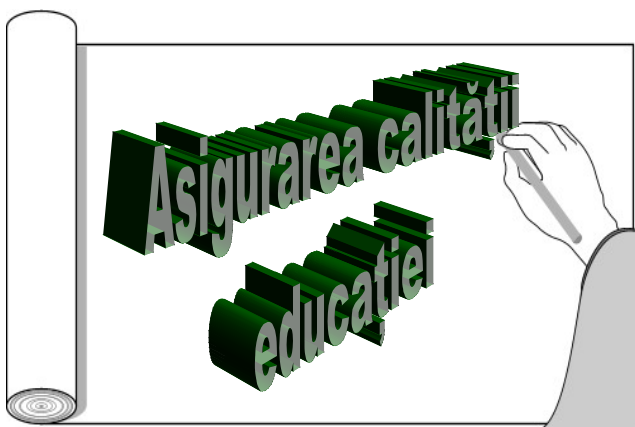
DIN SUFLET PENTRU SUFLET

În perioada cât am condus școala – 1974-1986- au fost multe momente fericite în viața acestui colectiv de cadre didactice perfecționări, obțineri de grade didactice, s-au întemeiat multe familii, au fost sărbătorite împreună momente importante din viață, ne-am întâlnit cu colegi din alte școli speciale din țară și multe, multe altele, de care toți ne amintim cu multă plăcere.

De momentele neplăcute, de greutățile create chiar unii dintre colegii noștri nu doresc să îmi amintesc. Să rămânem cu ce a fost frumos în viața fiecăruia dintre noi, cu satisfacția lucrului bine făcut. Foarte mulți colegi, an de an , se transferau în învățământul de masă, urmând ca la început de an școlar să ajutăm noi colegi să se integreze în activitatea din școală. Dar au rămas foarte mulți colegi de specialități diferite care și-au desfășurat activitatea mulți ani, pînă la pensionare : Ungureanu Cecilia, Pomană Georgeta, Vâlceanu Eugenia, Bojincă Valentina, Surupăceanu Iuliana, Trepăduși Maria, Popescu Paraschiva, Turcilă Maria, Roată Teodor, Peptan Maria. Cei transferați la alte școli au fost și sunt cadre didactice model, unii fiind promovați inspectori școlari : Serbănescu Eugeniu, Ion Elena, Nistor Ionuț, alții directori de școli : Vlădoiu Grigore, Preduț Petre, Filiș Nicolae, Sichitiu Vasile, Dulubei Maria, Zamfir Lia, Comanescu Constantin, iar Cornoiu Dumitru Nicu a fost Secretar de Stat în Ministerul Muncii.

Din promoția 1975 și 1976 își continuă și azi activitatea în această școală cu rezultate meritorii profesoarele: Fulger Carmen, Velicanu Maria și Mihalcea Ileana. Ar mai fi multe de spus pentru că este o perioadă importantă din viața mea, a școlii și colegilor. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat șansa să pun bazele învățământului special în Gorj, să fiu primul director al Școlii Speciale, primul profesor logoped din școală și județ, primul Inspector Șef ai I .S .T .H .Gorj care pentru câțiva ani a avut în subordine directă Școala Specială , timp în care am continuat îmbunătățirea bazei didactico-materiale, acoperirea clădirilor, asphaltarea curții, procurarea autoutilitare, a unor mijloace de învățământ și mobilier și altele. Mulțumesc foștilor directori adjuncți : Vlădoiu Grigore și Ungureanu Cecilia pentru buna colaborare. În prezent școala este încadrată cu personal bine pregătit, la formarea unora participînd direct, care sunt atașați de copii și obțin rezultate bune iar Directorul Nicu Baiu duce mai departe tradiția școlii.

Prof. Constantin Vâlceanu

Calitatea educației este ansamblul de caracteristici ale unui program de studiu și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite așteptările beneficiarilor, precum și standardele de calitate.

Evaluarea calității educației constă în examinarea multicriterială a măsurii în care o organizație furnizoare de educație și programele acesteia îndeplinesc standardele și standardele de referință. Atunci când evaluarea calității este efectuată de însăși organizația furnizoare de

educație, aceasta ia forma evaluării interne. Atunci când evaluarea calității este efectuată de o agenție națională sau internațională specializată, aceasta ia forma evaluării externe.

Asigurarea calității educației este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare, planificare și implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație îndeplinește standardele de calitate. Asigurarea calității exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de a oferi programe de educație în conformitate cu standardele anunțate. Aceasta este astfel promovată încât să conducă la îmbunătățirea continuă a calității educației.

Controlul calității educației în unitățile de învățământ preșcolar, primar, gimnazial, profesional, liceal și postliceal presupune activități și tehnici cu caracter operațional, aplicate sistematic de o autoritate de inspecție desemnată pentru a verifica respectarea standardelor prestabilite.

Îmbunătățirea calității educației presupune evaluare, analiză și acțiune corectivă continuă din partea organizației furnizoare de educație, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea standardelor de referință.

Calitatea educației reprezintă o prioritate permanentă pentru orice organizație furnizoare de educație, precum și pentru angajații acesteia.

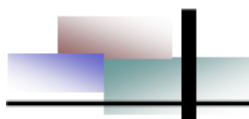
Calitatea este un criteriu fundamental de finanțare din surse publice a educației. În cadrul învățământului superior, evaluarea comparativă interinstituțională a programelor de studii universitare are drept consecință finanțarea diferențiată, în funcție de calitatea diferită a programului oferit.

Furnizorii de educație trebuie să funcționeze astfel încât prin calitatea activității lor să satisfacă încrederea publică, iar învățământul să se afirme ca bun public.

Politicile de asigurare a calității educației din România sunt permanent corelate cu acțiunile promovate la nivel internațional. (va urma)

***** ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 75 din 12 iulie 2005 privind asigurarea calității educației**

prof Ghibu Angela - responsabil CEAC

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Familia copilului cu dizabilități

Prezența unui copil cu dizabilități într-o familie produce o modificare mai mult sau mai puțin profundă a întregii structuri, afectează atât „echilibrul” interior cât și „echilibrul” exterior care vizează relațiile familiei cu societatea. În acest caz : medicul, psihologul, profesorul și toți cei ce lucrează și sunt implicați în terapia copilului deficient mintal trebuie să lucreze și să acorde o mare importanță familiei.

Însănătoșirea climatului familial, organizarea unei terapii, a unei consilieri și sfaturi a familiei reprezintă de fapt una din direcțiile importante a terapiei copilului deficient mintal.

O familie care are un copil cu dizabilități trebuie să respecte câteva reguli :

- În stimularea copilului cu dizabilități care este obligatorie trebuie antrenați toți membrii familiei;
- Toți membrii familiei trebuie consultați când luați decizii în ceea ce privește copilul cu dizabilități;
- Existența dizabilității acceptați-o și înțelegeți-o;
- Nu ignorați starea sănătății dumneavoastră;
- Vorbiți despre persoana cu dizabilități cu colegii de serviciu, cu vecinii;
- Dacă stările dumneavoastră emoționale vă creează dificultăți, consultați specialiștii, apălați la terapia individuală sau de grup ;
- Informați-vă cât mai mult în legătură cu dizabilitatea cu care vă confrunțați;
- Vorbiți cu alți părinți aflați în situații similare;
- Adresați-vă unui grup cu țeluri comune cu ale dumneavoastră (o organizație de părinți);
- Păstrați relațiile cu prietenii;
- Realizați-vă cariera profesională.

Prof. psihodiagnoză Pătrășcoiu Adriana

REVISTĂ ȘCOLARĂ/NR.2/2010

Impactul social în manifestarea imaginii de sine

În virtutea teoriei adleriene, dar și după părerea fiecăruia dintre noi, omul este în situația de a se putea privi din exterior și a se descrie, aprecia și judeca.

A ne putea cunoaște sinele și felul cum acesta se organizează este un lucru important atât pentru viața noastră socială, cât și pentru modul de formare și dezvoltare a individualității noastre, supuse unor influențe sociale, benefice sau negative.

Neconcordanțele care apar în structura imaginii de sine se referă la conflictul dintre Eu-l actual (adică ceea ce suntem la un moment dat) - „personalitatea reală” (ZLATE), și Eu-l ideal (adică ceea ce am dori să fim) - „personalitatea autoevaluată” (ZLATE), conflict care poate duce la frustrare, stres și o scăzută stimă de sine.

Antoine de Saint Exupery, autorul Micului Prinț, spunea că omul ajunge să se cunoască pe sine, cu adevărat, numai când este pus să se măsoare cu obstacolele.

...Și, sub o formă sau alta, ne întâlnim cu obstacolele la fiecare pas, lângă noi, în semenii noștri. Totul este să știm cum și când să scoatem la suprafață tot ce e mai bun și mai frumos, atunci când totul ți-e potrivit, atunci când, ca om, întâlnești persoane ce reușesc să producă adevărate seisme sentimentale în Eu-l tău.

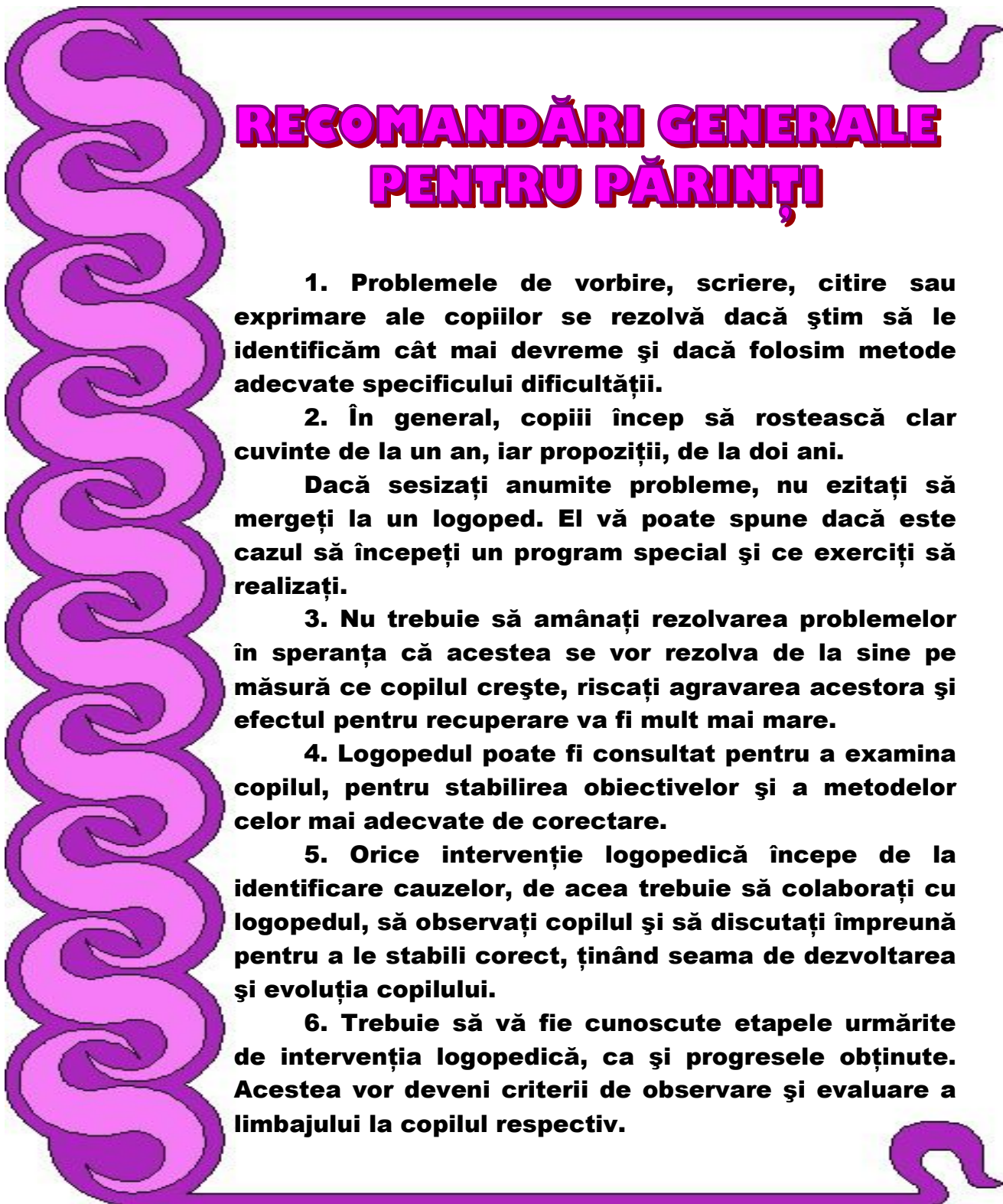
Dar... poate că în suflete purtăm mărgăritare și în ochi nestemate, pe care nu le arătăm nimănui, niciodată... Poate că nici noi nu știm că există, până când nu înfruntăm întâmplări, situații, oameni...

Pentru unii oameni conflictul poate părea copleșitor și conduce la depresie; pentru alții, un asemenea conflict constituie modalitatea mobilizării resurselor necesare atingerii idealurilor propuse.

Pornind de la anticul îndemn „CUNOAȘTE-TE PE TINE ÎNSUȚI” de pe frontispiciul Templului din Delphi („NOSCE TE IPSUM ; GNOTHI SEAUTON”) ne putem întreba ce destin ne condiționează existența, ce suntem, cine suntem, ce călătorie interioară ne e dat să facem, ce oglindă suntem și al cui chip îl reflectăm? Imaginea de sine se situează în centrul problematicei umane, cu numeroase implicații, asupra educației și autoeducației, a dezvoltării și integrării socioprofesionale și morale a personalității.

Prof. psihopedagog Adriana Țăpurin

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

RECOMANDĂRI GENERALE PENTRU PĂRINȚI

1. Problemele de vorbire, scriere, citire sau exprimare ale copiilor se rezolvă dacă știm să le identificăm cât mai devreme și dacă folosim metode adecvate specificului dificultății.

2. În general, copiii încep să rostească clar cuvinte de la un an, iar propoziții, de la doi ani.

Dacă sesizați anumite probleme, nu ezitați să mergeți la un logoped. El vă poate spune dacă este cazul să începeți un program special și ce exerciții să realizați.

3. Nu trebuie să amânați rezolvarea problemelor în speranța că acestea se vor rezolva de la sine pe măsură ce copilul crește, riscați agravarea acestora și efectul pentru recuperare va fi mult mai mare.

4. Logopedul poate fi consultat pentru a examina copilul, pentru stabilirea obiectivelor și a metodelor celor mai adecvate de corectare.

5. Orice intervenție logopedică începe de la identificare cauzelor, de aceea trebuie să colaborați cu logopedul, să observați copilul și să discutați împreună pentru a le stabili corect, ținând seama de dezvoltarea și evoluția copilului.

6. Trebuie să vă fie cunoscute etapele urmărite de intervenția logopedică, ca și progresele obținute. Acestea vor deveni criterii de observare și evaluare a limbajului la copilul respectiv.

Depășirea dificultăților depinde de părinți, educator și logoped. Toți trebuie să lucreze în echipă prin colaborare, prin redirectionarea eforturilor spre aceleași obiective și adoptarea unei atitudini comune, pozitive și reflexive, iar copilul, va beneficia de un ajutor eficient și va face progrese în ritmul propriu.

7. Nu uitați că fiecare copil este unic. Ritmul său, stilul său de învățat, modul său de a reacționa la conflicte și la probleme este diferit. Aveți răbdare și orientați dezvoltarea lui într-o manieră pozitivă.

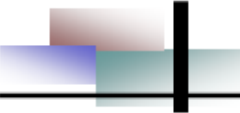
8. Nu trebuie să manifestăm iritare sau nerăbdare față de nereușitele copilului.

De multe ori trebuie să ne asumăm aceste nereușite pentru ca noi adulți suntem cei care îl creștem, îl sprijinim și îl îngrijim. Numai înțelegând nevoile copilului ne vom apropia de universul lui și vom putea să îl ajutăm.

9. Dezvoltarea copilului depinde în primul rând de mediul în care trăiește. Un climat în care îi sunt asigurate protecția și afecțiunea este absolut necesare pentru o evoluție normală. Numai într-un mediu securizat se pot stabili relații de comunicare firești.

10. Nu uitați că și colaborarea dumneavoastră cu logopedul este un model de viață din care copilul poate învăța.

Prof. Lungu Iuliana Mihaela

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Intervenția logopedică în remedierea dislaliei

Dislalia este tulburarea de pronunție provocată de afecțiuni organice sau funcționale ale organelor periferice ale vorbirii, care constă în imposibilitatea emiterii corecte a unuia sau mai multor sunete.

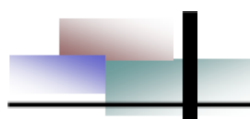
Există unii copii care au dificultăți în pronunția corectă a fonemelor, silabelor sau cuvintelor. În general, spre vârsta de cinci ani, articularea fonemelor este definitivată, dar dacă și după cinci ani dificultățile se mențin putem vorbi de dislalie. Dislalia constă în deformarea unor foneme, înlocuirea lor cu altele mai ușor de pronunțat sau chiar absența lor. Când părintele a constatat aceste deficiențe este bine să consulte un logoped. Colaborarea cu logopedul și continuarea exercițiilor recomandate acasă sunt esențiale pentru o rapidă și bună corectare.

De fiecare dată când începe remedierea unei tulburări de tip dislalic, logopedul evaluează vorbirea copilului, o exersează și pas cu pas corectează : sunetele, silabele, cuvintele, cuvintele conflictuale, propoziții. Urmează apoi consolidarea fiecărui progres, corelarea lui cu vorbirea corectă și antrenarea comunicării verbale prin folosirea unor mici secvențe de rostire : versuri, poezii, ghicitori, proverbe.

Nevoia de coagulare a activităților de remediere a dislaliei într-un program organizat și coerent a apărut datorită faptului că în intervenția logopedică este nevoie de măsuri generale și specifice, dar și de înțelegerea complexității limbajului rostit.

Pornind de la ideea că orice copil poate comunica și, dacă îl sprijinim, comunicarea sa devine tot mai corectă și eficientă, vă pun la dispoziție un program de exerciții logopedice pentru orice copil care are probleme de pronunție de tip dislalic, urmând ca logopedul împreună cu părinții să-l adapteze pentru fiecare caz în parte. Programul a fost conceput pentru corectarea pronunției sunetului ș, însă, după acest model se poate interveni pentru exersarea oricărui alt sunet afectat.

Profesor T.T.L. : SANDA SIMONA

REVISTĂ ȘCOLARĂ/NR.2/2010

Programul de intervenție

OBIECTIVELE INTERVENȚIEI	STRATEGII DE INTERVENȚIE
1.Dezvoltarea mobilității fono-articulatorie	- exerciții de antrenare a mobilității : - faciale - labiale - linguale - mandibulare
2.Antrenarea auzului fonematic	- imitarea sunetelor din natură (onomatopee), în șoaptă, în ritm stacato și prelungit. - repetarea unor silabe sau cuvinte în scopul diferențierii consoanelor surde de cele sonore. - analiza auditivă a sunetului (la început, la mijloc sau la sfârșitul cuvântului)
3.Obținerea și exersarea sunetului deficitar	
a).Pregătirea impostării	Onomatopee : Sssssss.....prelungit(liniște) S,,,,s,,.....sacadat (trenul)
b).Emiterea sunetelor prin demonstrație și imitație	- maxilarele sunt puțin depărtate, distanța dintre cele două arcade să fie mai mare decât la emiterea consoanei s. - buzele sunt rotunjite în formă de pâlnie și aduse în față. - limba este contractată, marginile se sprijină pe molarii superiori, iar vârful se întoarce spre bolta palatină. - jetul de aer fonator produce zgomot șuierat, acesta se simte în podul palmei ca un suflu de aer cald. - după pronunția model se realizează pronunția concomitentă a sunetului corect, prin imitarea lui. - exersarea sunetului în structuri fonetice complexe. (primele exerciții se realizează în șoaptă, pe măsură ce se consolidează pronunția corectă se poate folosi vocea din ce în ce mai puternică).
c).Emiterea concomitentă	

d).Emiterea independentă	- silabe directe și inverse
	- structuri reversibile
	- logatomi
4.Consolidarea sunetului	- structuri silabice cu ritm
a). Introducerea sunetului în silabe	- structuri silabice consonantice.
	- cuvinte în care sunetul deficitar se află în poziție inițială, mediană, finală, urmat de vocală și apoi de consoană.
	- cuvinte monosilabice, bisilabice, polisilabice.
	- diferențiere ș – s, la nivel de silabă
b). Introducerea sunetului în cuvinte	- diferențiere ș – j , la nivel de silabă.
	- cuvinte paronime
5. Diferențierea sunetelor	- exerciții de pronunție a unor propoziții simple în care este prezent în cuvinte sunetul deficitar, la început, la mijloc și final.
a) Diferențierea la nivelul silabelor	- sintagme cu partea finală constantă.
b). Diferențierea la nivelul cuvintelor	- sintagme cu partea inițială constantă.
6. Automatizarea sunetului ș.	- sintagme cu frecvența mare a fonemului deficitar.
a). Exersarea sunetului deficitar în propoziții	- sintagme afirmative, negative, interrogative.
	- povestiri și repovestiri după imagini, seturi de imagini, planșe.
	- memorare de scurte poezii care conțin sunetul deficitar
	- rostirea și memorarea unor ghicitori.
	- dialoguri- convorbiri cu temă.
b). Exersarea sunetului deficitar corectat în scurte texte, poezii, ghicitori, proverbe, frământări de limbă.	- compuneri cu cuvinte date.
	Profesor T.T.L. : SANDA SIMONA

Joc-exercițiu pentru corectarea dislaliei

Sarcina didactică : Recită poezia și răspunde sarcinilor din fiecare strofă!

SCARA

**Este o scara-n curte
Cu atâtea trepte
Câte degețele
Aveți voi și eu
La oricare mână.
Câte trepte sunt ?**

**Pe cea mai înaltă treaptă
Cine stă cocoțată
Cot- co -dac ? Cot- co- dac?
Cine strigă ne-ncetat?
Cum strigă și nu-ți dă pace
Proaspăt oul când îl face?**

**Cocoșul cel pintenat
Stă pe treapta următoare
Și strigă în gura mare
Cu-cu-riguuuuuu!
Cu-cu-riguuuuuu !**

**Pe a treia treaptă-n jos
Mârâind morocănos,
Sta Grivei cel arțăgos
Să răspundă-n graba mare
Doar băieții, frățioare!
Cum mârâie el de tare?
Mrrrrr, mrrrr, mrrrr !**

**Pe altă treaptă mai jos
Plânge un pușor pufos
Plângi ca el, copil frumos !
Piu, piu, piu !**

**Vine vântul șuierând,
Peste scară ușor trecând...
Cum vâjâie vântul ?
Vâjjjj ! vâjjj ! vâjjjj !**

Prof. psihopedagog Adriana Țăpurin

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Stă în puterea noastră

„Jocul este prima muncă a copilului” Guyan

Stimularea și dezvoltarea afectivității și a inteligenței multiple la copil sunt necesare în structurarea personalității sale cum este hrana pentru corpul său. Grădinița și școala prin ansamblul activităților instructiv educative desfășurate cu copiii, aduce mari contribuții în acest sens, în măsura în care cadrul didactic reușește să cunoască trăsăturile psiho-fizice individuale ale copiilor și să îmbine fericit tratarea individuală, diferențiată cu activitatea educativă de grup. Activitățile la alegerea copilului oferă o largă gamă de valențe educative care se cer exploatate în favoarea copilului constituind un mijloc de manifestare a personalității acestuia, al inițiativei, un mijloc de dezvoltare a unor noi relații de socializare prin colaborare și cooperare.

Copilul preșcolar, prin natura sa dominant activă nu face discriminări între joc și muncă, pentru că o activitate interesantă o face cu plăcere, ca pe un joc, iar în jocurile lor copiii includ adesea acțiuni de muncă. Maria Montessori ne spune: „copilul aspiră la acțiune. Dacă noi îi oferim mijloace de acțiune, îl facem fericit; dacă această activitate este și utilă, ea va face ca nevoia de mișcare a copilului în loc să creeze dezordine, creează muncă”.

Întreaga activitate educativă din grădiniță constituie un mijloc de ucenicie pentru educarea independenței, autonomiei și responsabilității fiecărui copil, prin care își formează o prețioasă zestre, pentru viața și activitatea sa de mai târziu. Aici și acum se formează deprinderi de ordine și curățenie, de a respecta munca sau jocul celui alt. Copiii trebuie să găsească în grădiniță ajutor, stabilitate afectivă, empatie, independență, repere morale de calitate, cooperare, ajutor reciproc, colaborare, prietenie și dragoste.

Politețea este „ceva” care se învață. Și se învață ușor. Primele reguli de politețe sunt învățate de la părinți și de la bunici. Apoi, de la doamna educatoare, de la doamna învățătoare. Toți acești oameni din jurul lor le dau sfaturi. Și le dau sfaturi zilnic:

-„Spune *Bună ziua* când te întâlnești cu cineva cunoscut!” –spune mama;

-„Nu vorbi cu gura plină!”- spune bunica;

-„Pune-ți batista la gură când strănuți!” spune tata;

Dacă sunt politicoși cu toată lumea, în tot cursul zilei, scapă de observații. Ba, mai mult, vor fi apreciați și lăudați. Așadar, noi toți, educatori, învățători, profesori, părinți merită să ne străduim să-i învățăm pe copiii noștri să fie politicoși căci stă în puterea noastră.

Înv. Iuliana Stochițoiu

Tratamentul de recuperare prin kinetoterapie

Kinetoterapia, denumită și terapia prin mișcare, este un act de prescripție medicală. Promovarea ei a început în anul 1978, la inițiativa unui grup de specialiști, reușiți în Brazilia. Kinetoterapia aduce în discuție mișcarea sistematizată sub formă de exerciții fizice, având ca obiectiv un scop terapeutic.

Recuperarea are la bază Kinetoterapia și Terapia Ocupațională, care acționează prin antrenarea ADL-urilor ajutând copilul să-și câștige independența prin formarea, însușirea sau compensarea unor cunoștințe, priceperi și deprinderi de autoîntreținere, mobilitate, comunicare, activități casnice și comunitare.

Jocul rămâne pentru copiii cu deficiențe forma permanentă a procesului de recuperare pentru că această modalitate constituie o structură unitară între stimul, răspuns și modificare.

Jocul reprezintă o formă de cunoaștere a realității și are ca scop captarea atenției copilului și atragerea lui într-o activitate care are inițial o formă ludică, ajungându-se la activități cu răspundere și responsabilitate.

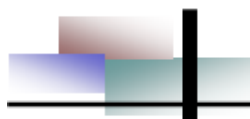
Tratamentul în kinetoterapie se efectuează în general în mai multe luni sau ani, în raport cu vârsta și deformațiile prezente. De asemenea urmărirea subiectului tratat va fi făcută continuu. În prima etapă a tratamentului, luarea la cunoștință ocupă rolul principal. Aceasta se face prin recunoașterea defectelor (în fața oglinzilor sau în fața planurilor de referință), prin exerciții posturale contrastante care merg de la poziția obișnuită, cea incorectă, la cea corectă, prin menținerea pozițiilor corectate în cursul exercițiilor. Această primă etapă durează între 5 și 10 ședințe și exercițiile se efectuează numai cu kinetoterapeutul.

Etapa a doua este etapa corectivă. În aceasta etapă corectarea ocupă un rol important. Datorită ei, precum și exercițiilor posturale, se ameliorează postura. Tonifierea musculară este în măsură să contribuie la menținerea corecției. Se trece apoi la tonifierea generalizată a musculaturii trunchiului și membrilor. Această etapă durează mai multe luni, două ședințe pe săptămână fiind efectuate cu kinetoterapeutul.

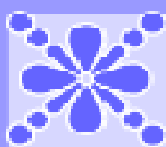
Etapa a treia este etapa de consolidare și readaptare. Această etapă este etapa în care se fixează rezultatele obținute până acum. Reeducarea posturală care se efectuează în această etapă înglobează toate gesturile obișnuite și vizează automatizarea pozițiilor corecte. Activitatea musculară generalizată se practică din ce în ce mai intens, orientându-se spre o activitate normală. Activitatea din etapa a treia dezvoltă până la urmă, prin exercițiile folosite, rezistența necesară în timpul activității obișnuite școlare sau profesionale. Se fac două ședințe pe săptămână cu kinetoterapeutul.

Relația dintre kinetoterapeut și deficient este complexă, kinetoterapeutul trebuind să cunoască toate dorințele și aspirațiile deficientului pentru a interveni benefic atunci când este cazul.

Prof. Dospina Elena

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

ROLUL ABILITĂȚILOR PRACTICE ÎN DEZVOLTAREA ELEVILOR CU CES

Ceea ce-l deosebește pe om de semenii lui într-o viață este desigur capacitatea de a raționa, de a-și pune mintea în slujba scopurilor sale. Nimic însă nu poate face omul mai *Om* decât încercarea de a-și egala Creatorul său. Creativitatea este darul cel mai de preț al omului, care i-a permis să făurească primele unelte, să stăpânească o parte din natură prin știință și tehnică, să modifice mediul înconjurător, să pătrundă în spațiul cosmic.

Dotat cu gândire și imaginație omul este în aceeași măsură robul și stăpânul propriilor sale creații.

Profesorul trebuie să stimuleze inițiativa creatoare a elevilor, să puna în fața lor sarcini care să le ceară eforturi și să le dea ajutorul corespunzător pentru a le dezvolta încrederea în posibilitățile lor..

Solicitând gândirea, imaginația, memoria elevilor cu CES, abilitarea manuală, influențează în mod pozitiv activitatea lor intelectuală.

Cum poate profesorul încuraja creativitatea copiilor cu CES?

--Prin furnizarea unui mediu care permite copilului să exploreze și să se joace fără restrângeri exagerate.

--Prin adaptarea la ideile copilului, fără a încerca o structurare a ideilor lui astfel încât să se potrivească cu cele ale adulților.

--Prin acceptarea ideilor neobișnuite ale copilului, fără a judeca modul divergent în care acesta rezolvă o problemă.

--Folosind modalități creative pentru rezolvarea problemelor, în special a problemelor ce apar în viața de zi cu zi.

--Alocând destul timp copilului pentru explorarea tuturor posibilităților, pentru trecerea de la ideile obișnuite la idei mai originale.

--Încurajând procesul, iar nu scopul.

Profesorul poate încuraja creativitatea punând accentul pe generarea și exprimarea de idei într-un cadru non-evaluativ și prin concentrarea atât asupra gândirii convergente, cât și asupra celei divergente.

Fiecare copil este creativ pentru că ne apare capabil de a produce idei și obiecte, pe care niciodată, mai înainte, nu le-a auzit, văzut sau produs, pornind de la propriile achiziții, evaluări și diferențieri făcute în sistemul său individual intern și extern de referințe.

Pentru desfășurarea în bune condiții a activităților manuale m-am gândit la *două intervenții pedagogice cu rol de provocare*:

1. Elaborarea unui proiect în comun, după care se trece la căutarea materialelor necesare și la realizarea lui;
2. Aducerea materialelor și a obiectelor eventual în vederea realizării lucrării.

De exemplu am pornit de la faptul că le place să lipească hârtie. Copiii au fost entuziasmați de faptul că au realizat lucrări laudate de profesor și de colegi.

Faptul că elevii cu CES sunt puși în situația să urmărească explicațiile profesorului cu privire la folosirea instrumentelor pentru lucru, la modul de executare a diverselor obiecte, precum și să aplice explicațiile primite constituie un stimulent spre care se concentrează atenția elevilor și contribuie în buna măsură la dezvoltarea memoriei lor.

Stimularea activității inițiate cu copiii poate fi un mijloc pentru :

--Dezvoltarea gândirii creatoare și fixarea unor cunoștințe, copiii se familiarizează cu noțiuni ca: tablou, expoziție, expoziție- concurs.

--copiii trăiesc individual frumusețea tabloului lucrat de ei, sau alți copii și se familiarizează cu compoziția, percep relația dintre forme, culori, dimensiuni și pot exprima gânduri și sentimente personale.

--oferă copiilor posibilități pentru completarea cunoștințelor acestora, încurajează aptitudini și le dezvoltă personalitatea creativă și de cooperare.

Până la sfârșitul anului școlar voi încuraja copiii să folosească procedee cât mai variate și le voi stimula creativitatea prin variante diferite : „Poți să faci și altfel?” , „Încearcă și modelul acesta” , „Poți îmbina și alte culori?”. În acest mod, trezesc curiozitatea copiilor .

Prof. Pătrășcoiu Găman Georgiana

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Culorile primăverii în Europa-2010

O zi de primăvară ca sufletul pur al copiilor de pretutindeni. Ca gândul ce zboară prin toată Europa și culege șoaapte de iubire, glas de rândunici, raze de soare și zbor de păpădii.

O primăvară europeană s-a așezat peste mări, oceane, munți și peste chipurile noastre, ale tuturor!

Râd florile la soare, înfloresc zarzării ca niște prinți împodobiți și tineri, iar în sufletele copiilor nostri dansează poemele păcii cântând doinele capitalelor Europei fericite.

Praga cu cele o sută de turnuri privește peste zări, Parisul „Orașul Iubirii” păstrează legendele Franței, Veneția se îmbracă în culorile celor o sută optsprezece insule, Grecia – Țara zeilor se mândrește cu istoria ei de mii de ani, Bucureștiul salută cu căldură marea zi de Primăvara Europeană.

Vrem să trăim alături, în pace și nimeni să nu poată șterge din culorile mirifice ale acestei primăveri. Verdele firului de iarbă ce acum sapă în talpa pământului este speranța noastră de azi și de mâine.

Lalelele Olandei au ajuns până la noi, întrecându-se în culori nemaivăzute. Migdalii și smochinii ne trimit bezele pe aripi de vânt din cele mai îndepărtate ținuturi.

Cu chipurile copiilor nostri împodobim chipul Europei. Ei, copiii acestor meleaguri vor așeza binele la loc sigur și își vor da mâinile în hora păcii.

Suntem aici cu primăvara ! Suntem aici cu prietenia ! Suntem aici, în această primăvară cu Europa pentru Europa !

SALUTĂRI EUROPA!

Înv. Iuliana Stochițoiu

REVISTĂ ȘCOLARĂ/NR.2/2010

Copăcel, copăcel, Te iubesc de mititel

În cadrul activităților ECO din județul Gorj, sub egida „Lunii Pădurii”, în data de 25 martie 2010, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Tg-Jiu, în parteneriat cu Asociația Umanitară Iunona a organizat acțiunea „Copăcel, copăcel, te iubesc de mititel”, ce s-a desfășurat în Lunca Jiului, în zona cunoscută sub numele „Între Jiețe”.

La această acțiune au participat elevi și cadre didactice ai C.S.E.I. TG-Jiu, alături de reprezentanți ai Ocolului Silvic TG-Jiu. S-a defrișat zona și s-au plantat aproximativ 300 puieți de salcâm.

La finalul activității elevii au prezentat un scurt program artistic alcătuit din cântece și poezii, închinat Lunii Pădurii. Copiii au fost foarte entuziasmați de programul desfășurat și și-au manifestat dorința de a mai participa și cu alte ocazii la astfel de acțiuni.

Domnul director al CSEI Tg-Jiu, Nicu Baiu, a salutat și a sprijinit inițiativa coordonatorului acestui proiect, profesor drd. Negomireanu Ionuț, având în vedere formarea premiselor educației ECO, începând de la vârste fragede.

Prof. Sgondea Simona

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Joi 11 martie 2010, în școala noastră a avut loc prima ediție a spectacolului- concurs „Miss Smărândița și Mister Nică”, orga-nizat în parteneriat cu Liceul de Muzică și Arte Plastice „Constantin Brăiloiu”.

Prima ediție a concursului de miss și mister a fost un eveniment la care au participat zeci de elevi ai unității și cadre didactice. În organizarea spectacolului s-au implicat cadre didactice din ambele instituții.

Organizatori :
bibliotecar Țacu Manuela

Mihaela, prof. Sgondea Simona, Prof. Marcu Daniela, (Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Tg.Jiu), prof. Bistreanu Eva (Liceul de Muzică și Arte Plastice „ Constantin Brăiloiu” Tg.Jiu”.

Colaboratori : Prof. Bărgan Doina, Prof. Ghibu Angela, Prof. Muscaliuc Dorina. secretar Căpșună Ramona.

Invitați : Director Ciocoiu Eugen CSCCNS Tg.Jiu, profesor Lăcătușu Nicoleta Liceului de Muzică și Arte Plastice „ Constantin Brăiloiu” Tg.Jiu, elevii Liceului de Muzică și Arte Plastice „ Constantin Brăiloiu” Tg.Jiu.

Participanți : Lupșoiu Loredana, Cicoare Miruna, Stan Mariana, Schiopu Simona, Cristescu Corina, Coneru Raluca, Pădureanu Cosmin, Fota Ștefan, Mitrescu Dumitru Mădălin, Ciobănică Claudiu, Jianu Sorin, Iorga Sorin.

Membrii juriului : Baiu Nicu – director Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă Tg.Jiu, Ciocoiu Eugen – director Centrul de Servicii Comunitare pentru Copilul cu Nevoi Speciale Tg.Jiu, Bistreanu Eva – profesor Liceul de Muzică și Arte Plastice „ Constantin Brăiloiu” Tg.Jiu , Velicanu Maria – profesor Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Tg.Jiu – Coordonator

REVISTĂ ȘCOLARĂ/NR.2/2010

programe și proiecte, Sgondea Didona – contabil șef Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Tg.Jiu, Vâlceanu Denisa - elevă Liceul de Muzică și Arte Plastice,, Constantin Brăiloiu” Tg.Jiu.

Concursul a constat în șase probe la care au participat șase fete și șase băieți, elevi ai Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă din Târgu Jiu.

Probă la alegere - participanții au prezentat , la alegere un cântec, o glumă, o strofă dintr-o poezie, un banc.

Recunoaște povestea sau întâmplarea ! - povești sau întâmplări ce trebuie recunoscute.

Baloane cu surprize -participanții au spart baloanele așezați pe scaun , iar în baloane au găsit câte o poruncă ce trebuia îndeplinită.

Concurenții au trecut prin mai multe probe: curățatul cepei, tăiatul morcovilor,etc.

Recunoaște gustul !- legați la ochi au recunoscut gustul fiecărui produs.

Recunoaște interpretul!- au ascultat o melodie urmând să recunoască interpretul din 12 piese muzică populară.

Probă de dans (colaj melodii) : sârbă, horă de mână, dansul pinguinului, perinița.

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

„Concursul a fost inedit, împletind probele pe care copiii le-au parcurs îmbrăcați în costume populare cu momente literar-artistice susținute de peste 30 de elevi ai Liceului de Muzică și Arte Plastice «Constantin Brăiloiu» din Târgu Jiu. Elevii au fost răsplătiți cu premii și diplome“.

Mister a fost ales Cosmin Pădureanu, de 18 ani, elev în clasa XI-a la Școala de Arte și Meserii.

Cosmin Pădureanu și-ar dori să ajungă campion la șah, dar și un renumit psiholog.

Juriul a ales-o miss pe Corina Cristescu, de 20 de ani, din cadrul aceleiași unități de învățământ.

Tânăra care a obținut titlul de miss nu are aspirații la fel de „înalte“ ca ale colegului său și își dorește să devină vânzătoare.

Concurenții s-au prezentat pe scenă plini de entuziasm și și-au exprimat în mod natural trăirile, care spun mult despre ei și despre viața lor de elevi.

**Prof. Dorina Muscaliuc
Bibliotecar Mihaela Țacu**

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Dorință

**De m-ai culca
în iarba caldă,
tăcută, credincioasă
iarbă,
vedea-vei trupul meu
și luna
cum într-o mare
de fiori se scaldă.
De mi-ai cuprinde-un
umăr cu privirea,
tăcutul, sficiosul, caldul
umăr,
Vedea-vei gândul meu
și urma
cuvintelor, ce nu au
chip și număr.**

Imposibil

**Plânge dorul meu,
pe drumuri
gândul mi se zbate,
spulberate
zboară-n roiuri
vise și păcate...
Somnul negru mă sleiește,
Ca o ploaie rece...
Număr fluturii albaștri:
zece, unsprezece...
Eu miros a iarbă crudă,
Tu miroși a coasă,
Dintr-un sâmbur'de noroc
Ne-am fi făcut casă...**

Prof. psihopedagog Adriana Țăpurin

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

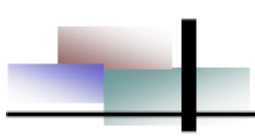
Duminica Floriilor

Cel dintâi dintre praznicele împărătești cu dată schimbătoare, din cursul anului bisericesc, este Duminica Stălparilor sau a Floriilor, numită în popor și Floriile, cu o săptămână înainte de Paști (duminica ultimă din postul Paștilor). Este sărbătoarea care ne amintește intrarea triumfală a Domnului în Ierusalim, înainte de Patimi (Matei 12, 1-10; Ioan 12, 12-18). Primele mențiuni despre această sărbătoare de origine ierusalimică provin din secolul al IV-lea. Nu o găsim între sărbătorile enumerate în Constituțiile Apostolice, dar pomenesc despre ea: Sf. Epifanie, căruia i se atribuie două predici la această sărbătoare, pelerina apuseană Egeria (Silvia sau Etheria), care în însemnările ei de călătorie, descrie chipul cum se sărbătorea aceasta duminica la Ierusalim, spre sfârșitul secolului al IV-lea când ea vizitează Țara Sfântă, precum și mari predicatori din secolul al IV-lea de la care au rămas predici ținute în cinstea acestei zile, ca: Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Ambrozie și Sf. Chiril al Alexandriei. În Apus, mențiuni mai târzii despre existența acestei sărbători se găsesc la Sf. Isidor de Sevilla. În vechime, Duminica Floriilor era începutul săptămânii numite pe atunci a Paștilor. De aceea este numită și Duminica aspiranților sau a candidaților la botez, pentru că în această zi catehumenii mergeau cu toții, cu mare solemnitate, la episcop, spre a-i cere să fie admiși la botez, iar acesta le dădea să învețe Simbolul credinței. Se mai numea și Duminica grațierilor, pentru că în cinstea ei împărații acordau grațieri. Luau parte împărații cu demnitarii lor, cărora li se împărțeau făclii aprinse ca și la Paști. În seara acestei duminici încep în biserici frumoasele slujbe ale deniilor din săptămâna Sfintelor Patimi.

De Florii, oamenii merg la biserică pentru a sfinți crenguțe de salcie pe care le pun la geamuri, la uși sau la porți. În unele părți ale țării, locuitorii de la sate se încing cu ramurile de salcie peste mijloc. Credința spune că acest ritual îi apără de boli și îi face mai robuști. De asemenea, apără casa de rele și o protejează de evenimente neplăcute. În Duminica Floriilor, gospodinele merg la biserică și curată mormintele strămoșilor, agățând de cruci rămurele de salcie. Duminica Stâlparilor, se sfințesc, prin rugăciune și stropire cu agheasmă, ramuri înmugurite de salcie, care se împart creștinilor, iar slujitorii Bisericii le țin în mâini, cu lumânări aprinse, ca simbol al biruinței vieții asupra morții. Ramurile de salcie amintesc de ramurile de finic și de măslin cu care a fost întâmpinat Mântuitorul. Cu acestea, după ce au fost aduse la biserică spre a fi sfințite, creștinii împodobesc icoanele, ușile și ferestrele. Salcia este mereu înflorită în această perioadă a anului, o expresie a fertilității și a reînvierii naturii. De asemenea, se spune că e bine să te încingi cu aceste ramuri de salcie ca să nu te doară mijlocul. Cu ramurile de salcie, simbol al fertilității și vegetației de primăvară, apicultorii înconjoară în ziua de Florii stupii, iar țăranii, convinși de efectul miraculos al acestor muguri, îi îngroapă sub brazdă. În tradiția populară există credința că însăși Maica Domnului a binecuvântat salcia, după ce aceasta s-a transformat într-o punte, ajutând-o pe Fecioara Maria să treacă apa unui râu. Denumirea populară a sărbătorii vine de la zeița romană a florilor, Flora, peste care creștinii au suprapus sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim. Ca aspect necreștin, amintim obiceiul ca în vreme de furtună să se pună pe foc muguri din salciile de la Florii, pentru a împrăștia norii și grindina, protejând casa și familia de dezastre.

Prof. Drd. Negomireanu Ion

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Obiceiuri de Florii

*În Banat și Transilvania, în ajunul Floriilor, fetele mari aveau obiceiul de a pune oglinda, împreună cu o cămașă curată, sub un par altoit, trebuind neapărat ca, a doua zi de dimineață, la răsăritul soarelui să le găsească acolo, oglinda fiind apoi intens folosită la farmecele de dragoste, sănătate;

*Femeile fac tot felul de bunătăți la cuptor, și în special plăcinte, pe care le împart mai ales săracilor de pomană (Moșii de Florii), ca să nu pățească și ele cum a pățit mama lui Lazăr, care a murit de dor de plăcinte;

*Sunt curățate și împodobite cu ramuri de salcâm mormintele;

*Se fac pomeni pentru odihna sufletească a celor morți.

Obiceiuri păgâne de Florii

*În vreme de furtună să se pună pe foc muguri din salciile de la Florii, pentru a împrăștia norii și grindina;

*Cu ramurile de salcie, apicultorii înconjoară în ziua de Florii stupii, iar țăranii, convinși de efectul miraculos al acestor muguri, îi ingroapă sub brazdă.

*Denumirea populară a sărbătorii vine de la zeița romană a florilor, Flora;

*Putem spune că această sărbătoare a Floriilor are o străbunică păgână.

Superstiții în jurul sărbătorii Floriilor

*În Duminica Floriilor, numită și a florilor, stâlpărilor sau a vlăstarilor, s-ar fi umplut ciubărașul cu florile ce urmau a fi folosite la înflorirea ouălor pentru Paști.

*Despre cel care se împărtășea în Duminica Floriilor se spunea că orice dorință își pune când se apropie de preot, se împlinește.

*Despre cei care îndrăzneau să se spele pe cap se credea că vor albi ca pomii; uneori era voie să te speli doar folosind apă descântată.

*Despre vremea din ziua de Florii se crede că se va repeta în prima zi de Paști,

*Despre urzici se spune că înfloresc nemaifiind bune de mâncat.

*Cine nu serbează ziua lui Lazăr se umple de pistrui;

*Vitele mănâncă câteva ramuri de salcie pentru a se înmulți și a fi sănătoase tot anul;

*Pomii fructiferi sau butucii de vie sunt și ei la rândul lor împodobiți pentru a da rod bogat și mănos.

*Acum se aerisesc hainele.

*Această sărbătoare este și un prilej de petrecere pentru români;

Prof. Drd. Negomireanu Ion

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Valorile creștine în educația morală

Valorile creștine în educația morală

Educația morală are ca ideal formarea profilului moral al personalității și comportamentului socio – moral al omului și este realizată în principal de către mediul familial, școlar și, mai târziu de către cel comunitar.

Baza morală a unui copil trebuie să fie realizată în mod firesc de către familie (părinți), pentru că ei au o răspundere morală față de copil: datoria de a-l crește și educa. Primul pas în educația morală îl constituie lămurirea valorilor morale (pe baza cunoștințelor morale se formează convingerile și sentimentele morale proprii), al doilea pas fiind transformarea acestora în deprinderi practice, care se realizează prin practicarea lor consecventă. Educația religioasă este o modalitate de a educa moral tinerii și de a le oferi posibilitatea de a-și forma propriul sistem de valori prin raportare la valorile specifice moralei creștine, de a integra cunoștințele religioase în structurarea de atitudini morale și de a aplica învățătura de credință în viața proprie și a comunității.

Valorile creștine în educația morală presupun: conștientizarea rolului învățăturilor Bisericii în viața personală și a comunității, dezvoltarea respectului față de cele sfinte, asumarea propriei identități religioase, respect și înțelegere față de semenii (chiar și față de cei cu alte credințe și convingeri), grijă față de aproapele, interesul pentru aprofundarea cunoștințelor religioase în vederea permanentei deveniri spirituale, responsabilitatea morală în viața comunitară.

Deși valorile morale se fundamentează pe Dumnezeu, viața morală rămâne ceea ce este în esența sa: realizare liberă a valorilor morale, căci credinciosul rămâne cu libertatea sa de a alege. Ființa moralității în religia creștină îndreptățește o concepție teonomă, fiindcă persoana noastră nu îndeplinește o lege străină nouă, ci legea propriei noastre ființe. Temeiul comportamentului moral – religios este respectarea Legii morale a Lui Dumnezeu; cel care cred în El, Îi respectă porunciile nu ca pe un chin ci ca pe un îndreptar, le integrează în propriul comportament, aplicându-le în relațiile cu semenii, este omul care se unește tainic, mistic, după har, cu Dumnezeu.

Fără a susține că valorile religioase dețin adevărul moral universal valabil, se poate spune că rolul de îndrumare morală pe care acestea îl au este de o importanță covârșitoare în găsirea unui punct comun spre ieșirea din dezorientarea morală inerentă, la un moment dat, pe parcursul dezvoltării umane.

Datoria morală și spirituală a părinților față de copii este un subiect amplu dezbătut în scrierile religioase. Învățătura, educația copiilor creștini a constat întotdeauna din învățarea științelor vremii, a dogmelor și a moralei creștine, a regulilor de bună purtare în viață și a bunei cuviințe. Sfântul Ioan Gură de Aur scrie că de la o vârstă fragedă există o înclinare a omului spre viciu sau spre virtute. De aceea, copiii trebuie îndreptați de timpuriu spre bine și spre virtute, pentru a nu se deprinde cu răul. Părinții nu trebuie să se gândească cum să-și lase copiii bogați, ci virtuoși.

Analizând scrierile Sfântului Ioan Gură de Aur pe fondul fenomenului actual de migrație a românilor peste hotare putem cu ușurință deduce o valoare spirituală încălcată de către părinții ce și-au abandonat copiii gândindu-se cum să-și lase bogați, neglijând datoria moral – spirituală pe care o au față de aceștia.

Prof. Drd. Negomireanu Ion

Să ne cunoaștem județul!

Pleci din Târgu-Jiu spre Apus, pe șoseaua care oboșește de atâtea văi și vâlcele, atâtea poduri și podețe câte are de trecut. În dreapta, la numai câțiva kilometri, muntele saltă dintr-o dată falnic, ridicându-se ca un zid spre miază-noapte.

Mergând tot spre Apus, o vreme, undeva spre miazăzi se afla satul unde s-a născut marele sculptor Constantin Brâncuși, Hobîța, unde se poate vizita casa memorială. Pe același drum și mergând tot spre Apus intri într-o pădure deasă, de parcă drumul străpunge cu greu printr-însa, nelăsând pentru privire decât o dungă de cer deasupra. E vestită prin partea locului, numită Dumbrava (nu a Lizucai dar, tot Dumbrava cea minunată).

Ieșind în sfârșit la lumină, se întinde în față un sat frumos cu case falnice, iar drept în față munții Mănăstirii Tismana, ridicându-se falnici de jur împrejurul Mănăstirii. Deși sunt munți de calcar, pădurile îi îmbracă întru-totul. Această pădure cățărută și coborâtă în adâncuri, acest vălmașag de trunchiuri și de frunziș bogat nu se poate asemăna cu nimic din ce-am văzut până acum, cu trunchiuri udate de apa Tismanei, care fuge în neconținute vârtejuri albe de spumă.

Înainte cu doi kilometri de ieșirea din munți a apei Tismana, călugarul Nicodim a ctitorit cea dintâi mănăstire a Țării Românești care poartă numele apei care-i spală pietrele de la bază și a satului unde domnește-TISMANA-zidită pe postament de calcar, chiar și peretele care se înalță deasupra ei ca un zid uriaș, în partea dinspre Apus, unde două peșteri își deschid gurile așteptând parcă vizitatori.

Aflată într-un cadru natural deosebit, mănăstirea a fost construită într-un an, și își are numele de la arborii de tisa, care acopereau odinioară întreaga zonă. Călugarul Nicodim, ulterior canonizat datorită meritelor sale, a folosit tehnici de construcție deosebite pentru acea perioadă. Pentru prima dată la noi în țară au fost folosite așa-numitele trompe de colț, care făceau trecerea de la secțiunea pătrată a clădirii, la secțiunea octogonală a turlei. După terminarea construcției biserica a fost pictată abia după câțiva ani "A fost lasată să se usuce bine-spunea o maica", dându-i-se numai culoare ocru cu figuri geometrice, în anul 1564(se mai păstrează și astăzi în pronaos).

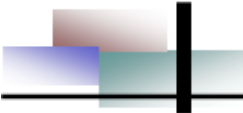
Prima pictură policromă a fost făcută de Dragomir din Târgoviște, folosind culori naturale - roșu oriental care a fost ulterior numit "roșu de Tismana", deoarece specialiștii nu știu din ce este procurat.

A doua pictură a fost făcută în anul 1733 de pictorul Dimitrie Diaconu, biserica fusese între timp profanată, arsă, arăta jalnic. Pictura este post-bizantină, mai puțin valoroasă din punct de vedere artistic.

În 1955 s-a făcut o restaurare unde au lucrat specialiști din toată țara, timp de 7 ani. Pictura îi prezintă pe sfinții din fiecare zi, 365 de sfinți și cadre mici, o capodoperă în materie de artă iconografică.

VA URMA...

Prof. Popescu Eugenia

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Rolul televiziunii în viața noastră

Mijloacele de informare în masă au rol important în societate, ele permit ca informarea să ajungă rapid la mulți oameni. Ele răspund astfel dreptului fiecărei persoane de a fi informat.

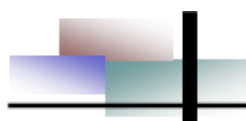
Televiziunea poate să adune în fața jurnalului de știri de la ora douăzeci mai mulți oameni decât cititorii tuturor cotidianelor de dimineață și de seară la un loc și se detașează, la mare distanță, față de alți factori educativi (familie, biserică, școală, anturaj, lecturi). Influența din ce în ce mai mare a televiziunii reprezintă probabil cel mai important eveniment din cadrul mediilor de informare din ultimii 30 de ani. Practic, azi în orice familie există un televizor.

Modul de a se distra, de a-și ocupa timpul liber al copiilor și adolescenților evoluează de la o generație la alta. Distracția preferată a adolescenților din ziua de astăzi, cea mai controversată și cea mai importantă sursă de conflicte o constituie televiziunea și jocurile pe calculator.

Dacă este adevărat că televiziunea deschide gustul pentru cultură, că poate satisface o pasiune ca sportul sau cinefilia, îi putem totuși reproșa pasivitatea pe care o induce. Opiniile părinților în privința televizorului sunt de cele mai multe ori negative pe când cele ale copiilor și adolescenților se arată favorabile, iar emisiunile urmărite alimentează conversațiile dintre tineri în vreme ce interdicția de a viziona un program sau altul este receptată ca frustrantă.

Dintre mijloacele mass-media cel mai mare impact asupra omului îl are televizorul. Ca aparat, televizorul este o invenție a minții omenesti – care, în sine, nu este nocivă, însă modul în care el este folosit, cu precădere în ultimii unsprezece ani la noi și în ultimii treizeci de ani în occident, l-a transformat în cea mai distructivă armă din lume - pentru suflet.

Vizionarea T.V nu este un simplu obicei sau doar un mijloc de informare. Ne așezăm zilnic câteva ceasuri în fața televizorului, ne relaxăm, aflăm ce se mai întâmplă în lume și după aceea ne continuăm activitatea.

Prin caracteristicile și intensitatea experienței prin periodicitatea cu care intervine încă din primii ani ai vieții, privitul la televizor influențează în mod definitoriu viața omului contemporan. Oamenii ajung să gândească, să se comporte, să se îmbrace după cum le sugerează televiziunea. O mare parte din modul de a fi al acestui om, din ideile, aspirațiile și sentimentele lui se datorează miilor de ore petrecute în fața celei pe care Martin Eslin o numește „mașina visării”.

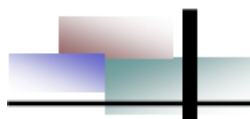
Televiziunea și mass-media reconstruiesc în general realitatea, configurează un nou mediu de existență și de conștiință pentru omul zilelor noastre, un mod de a fi. Ca principalele mijloace ale promovării nihilismului și culturii divertismentului, ele influențează în mod decisiv orizontul religios al omului contemporan.

Nihilismul, trăsătură caracteristică a programelor T.V și, de altfel, a culturii moderne, este spiritul în care se edifică *Sinele* și identitatea „omului nou”. Unul dintre principalii viruși cu care se contaminează mintea micilor telespectatori este relativizarea adevărului. O boală ciudată, de neînțeles pentru cei din vechile generații, este manifestarea la tinerii de astăzi a indiferenței față de adevăr în general.

Îi vedem pe tinerii de astăzi că nu se mai interesează de nimic; nu mai au putere să lupte pentru ideal sau credință, deoarece nu-i mai motivează decât interesul material și plăcerea. De fapt, aceștia sunt și vectorii care trebuie să-l mobilizeze pe omul societății de consum. Prin televiziune și, în special, prin publicitate, copiii le sunt condiționate dorințele și nevoile, obiceiul de a cumpăra sau conștiința de a fi prin a avea. Vizionarea T.V îi introduce pe copii în atmosfera transformărilor tuturor valorilor și idealurilor în marfă. Pe toate se pune preț, toate sunt echivalente în bani. Banul este personajul principal de pe micul ecran, criteriu al puterii și eficienței, mijloc al dobândirii plăcerii și confortului. Cu siguranță, fără televizor și publicitate lumea nu ar fi arătat așa cum o vedem astăzi. În mod cert nu s-ar fi întâmplat degradarea valorilor tradiționale, a relațiilor personale și comunitare, a vieții de familie, a moralei sociale și individuale.

Renunțarea la televizor nu este un lucru ușor de realizat, căci imaginea video și cea publicitară au instalat o adevărată dictatură în spațiul public și privat al societății moderne și au ajuns să-l împresoare pe omul modern din toate părțile.

Prof. Corina Constantinidis

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

NE JUCĂM...

DESCOPERIM...

ÎNVĂȚĂM...

Lucrurile ce trebuie învățate de copii sunt cooperarea, răbdarea, lucrul în echipă și înțelegerea. Când iau parte la activități (jucându-se cu alții), copiii învață să fie sociabili, își conștientizează sinele corporal și spiritual, învață să trăiască în comunitate și să-i aprecieze pe ceilalți ca indivizi. În plus, copiii învață cum să ia o decizie, cum să-și rezolve problemele și cum să se concentreze, cum să-și coordoneze mișcările mâinilor și ale ochilor, își dezvoltă dexteritatea grupelor mai fine de mușchi etc.

Toate etapele activităților copiilor pot fi amuzante, educative din multe puncte de vedere și pot implica absolut toți copiii dintr-un grup; totuși, munca cu un grup de copii prezintă multe probleme pentru coordonator (educator, părinte, bunic etc.). Adevărata valoare a muncii unui copil stă în ce a învățat prin ea. Dezvoltarea copilului este realul produs final.

Prin definiție, omul este o ființă socială. Doar în societate, se conturează personalitatea, se pune în evidență caracterul, se cizelează temperamentul. În consecință, o cerință primordială, se impune tacit dar stringent: dezvoltarea relațiilor sociale bazate pe cooperare și comunicare. În copilărie se pun bazele unei educații care pe viitor constituie tiparele viitoarei personalități. Școala, familia și societatea au un rol hotărâtor în acest sens. La o primă viziune retrospectivă, copiii par a fi ușor modelabili prin intervenția unor activități extrașcolare prin care au posibilitatea să colaboreze, să-și dezvolte deprinderile de comunicare, de interrelaționare și de realizare a unor procese ce implică spirit de cooperare. Pentru punerea în practică a acestora e nevoie de diverși factori stimulatori care pot valoriza potențialul cu capacități nebănuite al "vârstei de aur" – copilăria – vârstă care poartă în sine, în embrion, tiparele viitorului adolescent, adult, părinte, bunic sau profesionist.

Copilărie...e bine ca la orice vârstă să păstrăm farmecul inocent al copilăriei!

Prietenie..."dăruind vei dobândi"...e bine ca la orice vârstă copilul să știe că ajutând pe alții se ajută pe sine!

Astăzi toată lumea folosește direct sau indirect calculatorul, acesta devenind un partener de lucru al omului, un coechipier de "joacă" al copilului.

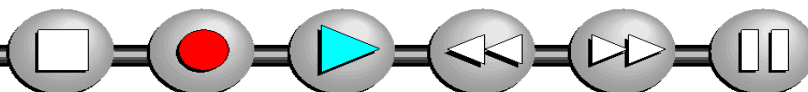
Introducerea unei astfel de activități răspunde interesului crescut al copiilor pentru activități informatizate, ele contribuind la dezvoltarea încrederii în forțele proprii, asigurând o libertate mai mare oferită copilului, capacităților sale de expresie. Majoritatea copiilor din școala noastră au cunoștințe minime privind utilizarea calculatorului. Calculatorul a devenit componentă a spațiului socio-cultural al copiilor, influențându-l limbajul și comunicarea non-verbală și punându-l în situația de a găsi rapid soluții.

Integrarea calculatorului în activitatea instructiv-educativă desfășurată la clasă constituie o tendință modernă de racordare a învățământului la noile cuceriri tehnologice.

Activitățile desfășurate în laboratorul de informatică au urmărit dezvoltarea de abilități în utilizarea calculatorului, să deprindă lucrul cu editoare de text, să aplice noțiunile de creare, salvare și tipărire învățate, să utilizeze noțiunile învățate despre utilitarul PAINT, precum și jocuri pe calculator respectând regulile de joc. Au participat la activități elevii claselor III-VIII. Tematica orelor a fost stabilită în concordanță cu deficiența fiecărui copil. Prin utilizarea calculatorului s-a urmărit cultivarea gustului estetic, dezvoltarea spiritului critic și autocritic, dezvoltarea proceselor psihice (gândire, imaginație, memorie).

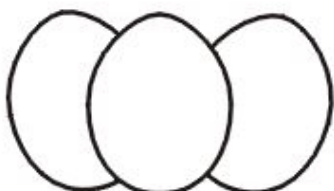
Astfel, implicarea elevilor în activități sociale cu caracter ludic, educativ, care oferă șanse egale, posibilități de dezvoltare a spiritului de cooperare și stimuli de integrare socială .

Profesor : Dorina Muscaliuc

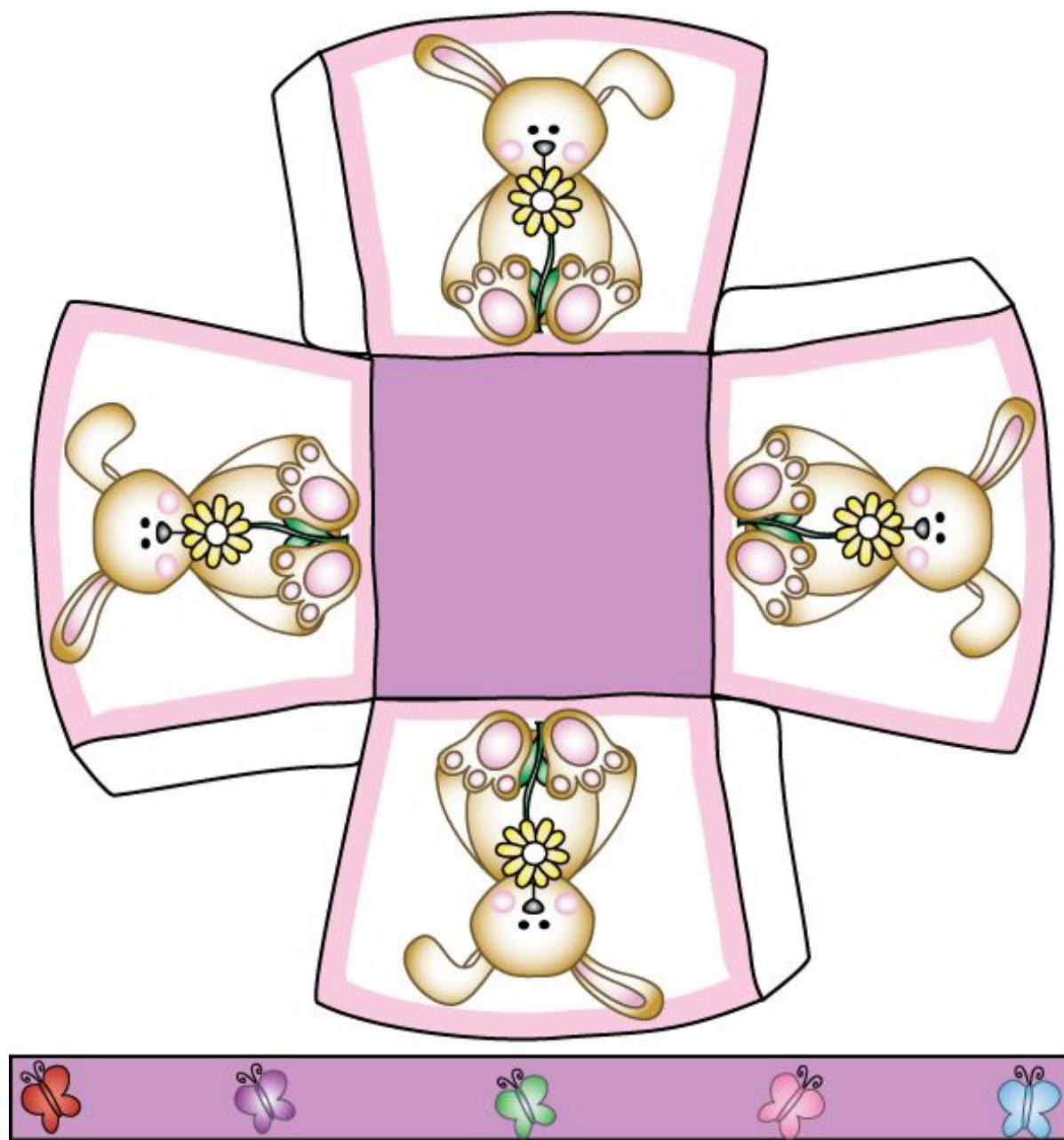
DIN SUFLET PENTRU SUFLET

Ajutati băiețelul să coloreze ouăle de Paște numărând din 2 în 2!

174	176	178	184	186	196	198			
172	170	180	182	188	194	200			
166	168	158	156	190	192				
164	162	160	154	152	150	148	146	140	138
110	112	114	120	122	124	126	144	142	136
108	106	116	118	84	82	128	130	132	134
102	104	90	88	86	80	78	72	70	68
100	94	92	18	20	22	76	74	64	66
98	96		16	26	24	34	36	62	60
			14	28	30	32	38	56	58
			12	10	8	42	40	54	52
			2	4	6	44	46	48	50

REVISTĂ ȘCOLARĂ/NR.2/2010

Decupați după contur și lipiți, obținând astfel un frumos cosulet!

Pagini realizate de prof. Sgondea Simona și înv. Marcu Daniela

DIN SUFLET PENTRU SUFLET

SUMAR

La ceas aniversar.....	1
Asigurarea calității educației.....	3
Familia copilului cu dizabilități.....	4
Impactul social în manifestarea imaginii de sine.....	5
Recomandări generale pentru părinți.....	6
Intervenția logopedică în remedierea dislaliei.....	8
Programul de intervenție.....	9
Joc – exercițiu pentru corectarea dislaliei.....	11
Stă în puterea noastră.....	12
Tratamentul de recuperare prin kinetoterapie.....	13
Rolul abilităților practice în dezvoltarea elevilor cu CES.....	14
Culorile primăverii în Europa-2010.....	16
Copăcel, copăcel, te iubesc de mititel.....	17
Miss Smărăndița și Mister Nică.....	18
Dorință, Imposibil.....	21
Duminica Floriilor.....	22
Obiceiuri de Florii.....	24
Valorile creștine în educația morală.....	26
Să ne cunoaștem județul.....	27
Rolul televiziunii în viața noastră.....	28
Ne jucăm...descoperim...învățăm... ..	30
Jocuri pentru copii.....	32